Ten vítr vál - Rottrová, Marie

Když otevírám dům tak můj návrat provázen je závratí
dům patří už jen snům a náš příběh se v nich zpátky navrátí
proč paměť mám, proč i návrat ve mě něco probudí

Když otevírám skříň, oblak vůně z prádla lehce vyletí
mě stačí někdy míň a pak náhle dostaví se dojetí
proč paměť mám, proč i vůně něco ve mně probudí
jsem číslo v osudí

Já dávno vím, že i vůni může vítr času svát
tu vůni, kterou ty jsi míval rád

Ten vítr vál, vzal tvé dotyky
ten vítr vál, neznal okliky
a vál i dál, když jsem zoufalá
jen v návrat lásky doufala

Ten vítr vál, všechna světla zhas´
ten vítr vál, byl to vlastně čas
a vál i dál, v koutech důvěrných
kde dávno dávno zněl tvůj smích

Když otevírám stůl, tak jsem čtením tvého písma posedlá
má hlava je jak úl, a náš příběh rázem si mě osedlá
proč paměť mám, proč mě zašlé písmo o chuť ochudí
jsem číslo v osudí

Já dávno vím, že i písmo může vítr času svát
a s ním krátkou větu - mám tě rád

Ten vítr vál, vzal tvé dotyky
ten vítr vál, neznal okliky
a vál i dál, když jsem zoufalá
jen v návrat lásky doufala

Ten vítr vál, všechna světla zhas´
ten vítr vál, byl to vlastně čas
a vál i dál, v koutech důvěrných
kde dávno dávno zněl tvůj smích

Ten vítr vál, vzal tvé dotyky
ten vítr vál, neznal okliky
a vál i dál, když jsem zoufalá
jen v návrat lásky doufala

Ten vítr vál, všechna světla zhas´
ten vítr vál, byl to vlastně čas
a vál i dál, v koutech důvěrných
kde dávno dávno zněl tvůj smích